

Wymagania edukacyjne z chemii dla uczniów klasy VII z dostosowaniem wymagań

1. Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych dla uczniów z ryzykiem dysleksji, dysleksją, dysgrafią lub innych specyficznych trudnościach w uczeniu się:

- wydłużenie czasu pracy samodzielnej lub zmniejszenie liczby zadań;
- możliwość korzystania z kalkulatora;
- prezentacja zadań do rozwiązania w formie pisemnej i ustnej;
- w ocenie pracy ucznia uwzględnianie poprawności toku rozumowania, a nie tylko prawidłowości wyniku końcowego;
- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytanie;
- pomoc podczas wypowiedzi ustnych w doborze słownictwa, naprowadzanie poprzez pytania pomocnicze.

2. Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych dla uczniów z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego – niepełnosprawność intelektualna w stopniu lekkim:

- odwoływanie się do konkretnych przykładów z życia codziennego;
- wspomaganie ucznia przez naprowadzanie w czasie odpowiedzi ustnej;
- odpytywanie z małych partii materiału;
- możliwość korzystania z modeli związków chemicznych, tablicy pierwiastków chemicznych, kalkulatora podczas odpowiedzi, kartkówek, sprawdzianów;
- stosowanie ułatwień typu: wykonaj według wzoru, uzupełnij fragment itp. ;
- unikanie pytań problemowych i przekrojowych oraz pojęć trudnych, abstrakcyjnych;
- wydłużenie czasu pracy samodzielnej lub zmniejszenie liczby zadań;
- zwiększenie ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału;
- podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy a w razie potrzeby udzielenie pomocy, wyjaśnień; mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania;
- rozłożenie w czasie nauki symboli chemicznych, definicji, reguł;
- uczniowie z działu równania reakcji chemicznych wskazują reakcje na podstawie tekstu i wskazują typ reakcji;
- motywowanie ucznia przez zachętę, pochwałę i dostrzeganie mocnych stron;

- wzmacnianie umiejętności społecznych poprzez pracę w grupie.

3. Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych dla uczniów z orzeczeniem o zespole Aspergera:

- odwoływanie się do konkretnych przykładów z życia codziennego;
- szerokie stosowanie zasady pogłębienia (obserwacja, doświadczenie)
- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności;
- podawanie poleceń w prostej formie, stosowanie powtórzeń poleceń;
- wydłużanie czasu na wykonanie zadania;
- podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy a w razie potrzeby udzielenie pomocy, wyjaśnień; mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania;
- motywowanie ucznia przez zachętę, pochwałę i dostrzeganie mocnych stron;
- zadawanie do domu tyle, ile uczeń jest w stanie samodzielnie wykonać;
- zwiększenie ilości czasu i powtórzeń dla przyswojenia danej partii materiału;
- kontrolowanie stopnia koncentracji uwagi, eliminowanie bodźców rozpraszających.

4. Uczniowie słabo widzący:

- właściwe umiejscowienie ucznia w klasie zapobiegające odblaskowi pojawiającemu się w pobliżu okna, zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność;
- udostępnienie tekstów sprawdzianów w wersji powiększonej;
- podawanie modeli chemicznych, przedmiotów oraz wykonywanie doświadczeń chemicznych do obejrzenia z bliska;
- wydłużanie czasu na wykonywanie określonych zadań w związku z szybką męczliwością ucznia związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową;
- równania reakcji chemicznych, rysunki wykonywane na tablicy należy przedstawiać bardzo wyraźnie i w większych rozmiarach;
- częste zadawanie pytań „co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

5. Uczniowie słabo słyszący:

- zapewnienie dobrego oświetlenia oraz miejsca w pierwszej ławce w rzędzie od okna. Uczeń będąc blisko nauczyciela (0,5-1,5 m), którego twarz jest dobrze oświetlona, może słuchać jego wypowiedzi i jednocześnie odczytywać mowę z ust. Należy też umożliwić uczniowi odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji co ułatwi lepsze

- zrozumienie ich odpowiedzi;
- nauczyciel mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu dziecka zwrócony twarzą w jego stronę – nie powinien chodzić po klasie, czy być odwrócony twarzą do tablicy, bo to utrudnia dziecku odczytywanie mowy z jego ust;
 - nauczyciel powinien mówić do dziecka wyraźnie używając normalnego głosu i intonacji, unikać gwałtownych ruchów głową, czy nadmiernej gestykulacji;
 - należy zadbać o spokój i ciszę w klasie, eliminować zbędny hałas np. doświadczenia z reakcją wybuchową, zamykać okna przy ruchliwej ulicy, szurania krzesłami, to utrudnia dziecku rozumienia poleceń nauczyciela i wypowiedzi innych uczniów i powoduje też większe zmęczenie. Takie zakłócenia stanowią również problem dla uczniów z aparatami słuchowymi, ponieważ są wzmacniane przez aparat;
 - nauczyciel winien upewnić się, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez uczniów niedosłyszących. W przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie, używając prostego, znanego dziecku słownictwa. Można też wskazać jak to polecenie wykonuje kolega siedzący w ławce;
 - uczeń z wadą słuchu ma trudności z równoczesnym wykonywaniem kilku czynności w tym samym czasie, nie jest w stanie słuchać nauczyciela – co wymaga obserwacji jego twarzy – jednocześnie otworzyć książkę na odpowiedniej stronie i odnaleźć wskazane ćwiczenie. Często więc nie nadąża za tempem pracy pozostałych uczniów w klasie;
 - uczeń niesłyszący powinien siedzieć w ławce ze zdolnym uczniem, zrównoważonym emocjonalnie, który chętnie będzie pomagał mu np. szybciej otworzy książkę, wskaże ćwiczenie, pozwoli przepisać notatkę z zeszytu itp.;
 - w czasie lekcji wskazane jest używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy;
 - nauczyciel może przygotować uczniowi z niedosłuchem plan pracy na piśmie opisujący zagadnienia poruszane w wykładzie lub poprosić innych uczniów w klasie, aby robili notatki z kopią i udostępnił je koledze;
 - konieczne jest aktywizowanie ucznia do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimiką twarzy;
 - nauczyciel podczas lekcji powinien często zwracać się do ucznia niesłyszącego, zadawać pytania – ale nie dlatego, aby ocenić jego wypowiedzi, ale by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu;
 - nie stosować pisania ze słuchu np. dyktowanie poleceń, zadań tylko mieć gotowe napisane polecenia/zadania na kartce i podać je uczniowi;

- przy ocenie prac pisemnych ucznia nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu i obniżać mu za to ocenę. Błędy mogą stanowić dla nauczyciela podstawę do podjęcia z uczniem dalszej pracy samokształceniowej i korekcyjnej oraz ukierunkowanie rodziców do dalszej pracy w domu. Błędy w pisowni należy oceniać opisowo, udzielając mu wskazówek do sposobu ich poprawienia;
- uczeń niedosłyszający jest w stanie opanować konieczne i podstawowe wiadomości zawarte w programie nauczania, ale wymaga to od niego znacznie więcej czasu i wkładu pracy w porównaniu z uczniem słyszającym. Przy ocenie osiągnięć ucznia z niedosłuchem należy oceniać jego aktywność i wkład pracy, a także jego systematyczność, obowiązkowość, dokładność.

6. Uczniowie z ADHD:

- posadzenie ucznia blisko biurka nauczyciela z dala od miejsc, które mogą go rozproszyć (okna, drzwi);
- posadzenie ucznia z osobą spokojną, osiągającą dobre wyniki;
- używanie krótkich komunikatów np. otwórz zeszyt;
- powtarzanie polecenia krótko i czytelnie;
- proszenie ucznia o powtórzenie polecenia;
- sprawdzenie czy uczeń wykonał jedno polecenie, a dopiero potem wydanie następnego;
- częste nawiązywanie kontaktu wzrokowego;
- rozbijanie dużych zadań/poleceń na mniejsze;
- uczenie robienia planów i harmonogramów, list, tabel, do których uczeń może się odwołać kiedy się zagubi;
- przygotowanie ucznia do nagłych zmian odpowiednio wcześniej;
- przypominanie o terminowych zadaniach;
- w miarę potrzeby dopilnowanie, aby uczeń kończący zajęcia miał:
 - sporządzoną notatkę z lekcji z najistotniejszymi treściami;
 - zapisaną informację o pracy domowej – pisemnej i ustnej;
 - zapisanie informacji o nowym zdarzeniu np. o przyniesieniu tablic chemicznych;
 - zapisanie informacji o przewidywanym sprawdzianie/powtórzeniu wiadomości (termin i zakres materiału).